

ÎNCHEIERE

6 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iuliana Oprea
Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de
Societatea cu Răspundere Limitată „Nina & ASN”

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere
Limitată „Nina & ASN” împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „RED Union
Fenosa” Societate pe Acțiuni și Întreprinderii cu Capital Străin „Gas Natural
Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la
contestarea actelor administrative

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 februarie 2017, prin care a
fost admis apelul declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Gas Natural Fenosa
Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată, casată integral hotărârea
Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 6 octombrie 2016 și emisă o nouă hotărâre
de respingere a acțiunii

constată:

La 22 iulie 2015, SRL „Nina & ASN” a depus cerere de chemare în judecată
împotriva ÎCS „Red Union Fenosa” SA și ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare
Energie” SRL cu privire la contestarea actelor administrative.

În motivarea acțiunii a invocat că la 21 mai 2015, ÎCS „Red Union
Fenosa” SA a emis actul de prescripție privind reducerea echipamentului de
măsurare în conformitate cu exigențele reglementărilor în vigoare, în care a fost
menționat că consumatorul este obligat să înlăture încălcările constatate până la
data de 21 iunie 2015.

Indică că în aceeași zi, la 21 mai 2015 ÎCS „Red Union Fenosa” SA a emis
actul de depistare a încălcării clauzelor contractuale nr. C 028386.

Relevă că la 28 mai 2015, ÎCS „Gas Natural Fenosa” SRL a emis decizia cu
privire la stabilirea încălcării clauzelor contractuale nr. 0505/26857 prin care s-a
decis de a considera faptele constatate în actul nr. C 028386 din 21 mai 2015 drept

încălcarea a clauzelor contractuale, cu efectuarea calculului consumului de energie electrică conform pct. 94 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice și că decizia furnizorului privind încălcarea de către consumatorul final a clauzelor contractuale, care a condus la neînregistrarea sau la înregistrarea incompletă a consumului de energie electrică poate fi contestată de consumatorul final.

Menționează că la decizia emisă a fost anexat actul de recalculare, potrivit căruia la rubrica „spre plată” a fost indicată suma de 4292,54 lei.

Relatează că la 19 iunie 2015, SRL „Nina & ASN” a depus către ÎCS „Red Union Fenosa” SA o cerere prealabilă prin care a solicitat anularea actelor emise, ca fiind neîntemeiate și contrare prevederilor legale.

Iar, prin răspunsul ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL nr. 0505/38186 din 10 iulie 2015, SRL „Nina & ASN” a fost informată că cererea prealabilă a fost examinată și ca urmare aceasta a fost respinsă.

Invocă că SRL „Nina & ASN” nu este de acord cu actele emise de către ÎCS „Red Union Fenosa” SA și ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL pe care le consideră ilegale și neîntemeiate.

Evidențiază că relațiile dintre furnizorul, operatorul de energie electrică și consumatorul final casnic sau noncasnic sunt reglementate de Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice nr. 393 din 15 decembrie 2010, aprobat prin Hotărârea Consiliului de Administrație al Agenției pentru Reglementare în Energetică.

Având în vedere prevederile pct. 5, 157 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice nr. 393 din 15 decembrie 2010, indică că personalul operatorului de rețea nu a convenit și nici nu a stabilit de comun acord cu reprezentanții SRL „Nina & ASN” timpul efectuării presupusului control, totodată, în actul nr. C028386 din 21 mai 2015 este indicat precum că controlul ar fi fost efectuat în prezența lui Serghei Sclifos, nefiind însă menționate careva alte date despre persoana respectivă, mai mult că la rubrica numele, prenumele și semnătura consumatorului sau a reprezentantului acestuia lipsește orice semnătură, fiind înscris doar cuvântul „отказ”.

Cu referire la pct. 160 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice nr. 393 din 15 decembrie 2010, indică că în pofida faptului că Regulamentul expres stabilește obligația de a efectua controlul doar în prezența consumatorului/al reprezentantului acestuia, angajații ÎCS „Red Union Fenosa” SA nu au ținut cont de această cerință.

Totodată, având în vedere prevederile pct. 165 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice nr. 393 din 15 decembrie 2010, susține că actul de depistare a încălcării clauzelor contractuale urmează a fi semnat de către ambele părți, atât de personalul operatorului de rețea, cât și de către consumatorul final sau reprezentantul acestuia, pe când în speță lipsește semnătura din partea consumatorului final sau a reprezentantului acestuia, angajatul operatorului de rețea scriind cuvântul „отказ”, iar în aceste circumstanțe ar reieși că consumatorul final sau reprezentantul acestuia a refuzat să semneze actul respectiv.

Subliniază că potrivit aceleiași norme din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice nr. 393 din 15 decembrie 2010, în cazul în care consumatorul sau reprezentantul acestuia va refuza să semneze actul, personalul operatorului de rețea va indica în act faptul refuzului, cât și motivele refuzului.

Evidențiază că în actul de depistare se conține rubrica „explicațiile consumatorului” în care este indicat că un exemplar al actului a fost înmănat consumatorului sau reprezentantului său, iar în cazul actului nr. C028386 din 21 mai 2015 este bifată mențiunea „nu”, iar la rubrica „consumatorul sau reprezentantul consumatorului a refuzat să semneze actul, să primească un exemplar al actului” este înscrisă și rubrica „cauzele refuzului”, însă angajatul operatorului de rețea nu a făcut nicio mențiune și nici nu a indicat asupra cauzelor refuzului de a semna actul.

Consideră că reieșind din mențiunile înscrise în act, precum și din rubricile necompletate nu este clar dacă a fost sau nu a fost prezent la momentul efectuării controlului consumatorul sau un reprezentant al acestuia, or în cazul în care acesta a fost prezent, însă a refuzat semnarea actului nu s-au indicat cauzele refuzului, condițiile obligatorii a fi indicată.

Mai menționează că la rubrica „modalitatea în care consumatorul a încălcat clauzele contractuale”, angajații ÎCS „Union Fenosa” SA nu au făcut nicio mențiune și că astfel, nu este clar ce putea fi demonstrat dacă însuși modalitatea în care consumatorul ar fi încălcat clauzele contractuale nu a fost stabilită.

Explică că la rubrica „dovada”, angajații ÎCS „Union Fenosa” SA au înscris „foto”, totodată la rubrica dacă presupusa dovadă (foto) a fost împachetată și sigilată, lipsește numărul sigiliului în care aceasta ar fi fost împachetată, or în acest caz la general existența cărorva dovezi este pusă la îndoială.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 970, 976 Cod civil, Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice nr. 393 din 15 decembrie 2010, aprobat prin Hotărârea Consiliului de Administrație al Agenției pentru Reglementare în Energetică, art. 4, 5, 7, 12, 38, 60, 85, 166-167 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, anularea actului de control a echipamentului de măsurare pentru consumatorii noncasnici nr. DL8551638 din 20 mai 2015, actul de prescripție din 21 mai 2015, actul de depistare a încălcării clauzelor contractuale nr. C028386 din 27 mai 2015 și decizia cu privire la stabilirea încălcării clauzelor contractuale din 28 mai 2015, emise de ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL.

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 6 octombrie 2016, acțiunea a fost admisă.

Au fost anulate actul de control a echipamentului de măsurare pentru consumatorii noncasnici nr. DL8551638 din 20 mai 2015, actul de prescripție din 21 mai 2015, actul de depistare a încălcării clauzelor contractuale nr. C028386 din 27 mai 2015 și decizia cu privire la stabilirea încălcării clauzelor contractuale din 28 mai 2015, emise de ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL, ca ilegale.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 februarie 2017, a fost admis apelul declarat de ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL, casată integral hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 6 octombrie 2016 și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 6 iulie 2017, SRL „Nina & ASN” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 februarie 2017, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și menținerea în vigoare a hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată considerând-o ca ilegală și neîntemeiată.

Menționează că instanța de apel a interpretat și aplicat în mod eronat prevederile legale care reglementează raportul juridic litigios.

Consideră că instanța de apel greșit a ajuns la concluzia că Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice și nici alt act normativ nu stabilește obligativitatea indicării în actul de depistare a încălcării clauzelor contractuale altor date de identificare a reprezentantului consumatorului, decât numele și prenumele.

Explică că potrivit modelului actului de depistare a încălcării clauzelor contractuale, aprobat prin Hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 654 din 10 iulie 2014, la rubrica „controlul a fost efectuat în prezența consumatorului sau reprezentantului acestuia” se solicită indicarea numelui, prenumelui și a altor date de identificare și de asemenea la rubrica „reprezentanții consumatorului” se solicită indicarea numelui, funcției, legitimației/buletinul de identitate, telefonul și semnătura.

Remarcă că potrivit modelului actului-prescripție privind reducerea echipamentului de măsurare în conformitate cu exigențele reglementărilor în vigoare, aprobat prin Hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 353 din 19 octombrie 2009, la rubrica „în prezența consumatorului/reprezentantului consumatorului” se solicită indicarea numelui, prenumelui și a funcției.

Astfel, menționează că angajatul operatorului de rețea nu a stabilit datele de identitate a persoanei presupuse a fi reprezentantul SRL „Nina & ASN” și care este funcția acestuia în cadrul întreprinderii SRL „Nina & ASN” în niciunul din actele întocmite în privința SRL „Nina & ASN”.

Obiectează că concluzia instanței de apel precum că motivul din care a refuzat reprezentantul consumatorului să semneze actul nu a fost indicat, deoarece acesta nu a invocat niciun motiv, este una eronată, or, în acest caz reprezentantul operatorului de rețea avea obligația să indice faptul neinvocării de către reprezentantul consumatorului final a cărorva motive privind refuzul semnării, nemijlocit în actul întocmit în privința SRL „Nina & ASN”.

Subliniază că angajatul operatorului de rețea nu a menționat nimic nici la rubrica „modalitatea în care consumatorul a încălcat clauzele contractuale care a dus la neînregistrarea sau înregistrarea incompletă a cantității de energie electrică consumată”.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 15 martie 2017, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 89), careva date despre recepționarea acesteia de către recurentă la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 februarie 2017, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Nina & ASN” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de SRL „Nina & ASN”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Nina & ASN” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Nina & ASN” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Druță